meſſed maalt abbi. Need warrandusſed läkſid hukka, mis lähhi ſe kaupmees waeſeks mehheks jäi. Kui nüüd ſe aeg olli möda läinud, et kaupmees piddi rahha herrale maksma, ning tal es olli maksta, ſiis kaebas herra ta peäle ning temma ſai wangitornis wisſatud. Temmal olli agga paljo lapſi. Se keige wannem nende ſeas olli ſakſa maale ſures kolis, kus ta heäſti öppis. Sai ta ſedda kuulnud, et issa ni ſuggusse ſure önnetusse ſisse olli langend, ſiis tulli temma taggaſi, agga öed ja päewad ollid temma silmad täis weega. Kui ta koio tulli, ſiis kuulis temma, et issa olli wangis, ſepärraſt läks temma warſi herra jure ja pallus allandlikko ſüddamega, et ta piddi ni armolinne ollema ja issa lahti laſkma. Agga herra tahtis koggone ſeſt ühtegit kuulda, ſeſt ta arwas, et temma ſuggulasſed piddid ſedda rahha kokkopannema ning ärramaksma. Agga parrago Jummal! ſuggulasſed ei tahha tedda ennam tunda, ehk nemmad kül ni mitto korda ollid temma jures sönud ning joonud. Se waene laps läks jälle herra jure ning hakkas temma jallad kinni ja ütles nuttoga! armas herra! heitke armo mo wäeſe issa peäle, ſeſt minna ei laſſe teid enne lahti, enne kui teie ei waadate armoga mo issa ning temma waeſte laste peäle. Minna tahhan käemehheks olla ning keik ſedda wölgo ennese peäle wotta. Enneminne laske mind wangitornis panna, ſeſt et minna ei ſudan ni paljo teenida, et ma woiksin need pisſokesſed lapſokesſed ülles kaswatada. Ollen minna wangis, ning mo issa lahti, ſiis ta woib kül ni paljo teenida, et ta woiks wöllad ärrakustutada, ja lapſe ossa jääb ka ülle. Minna tean ſedda, ja tunnen, et mo issa

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1818, lk. 18